

Sygn. akt II Ca 363/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Bazelan (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Kuczyńska

Sędzia Sądu Okręgowego Elżbieta Żak

Protokolant Sekretarz sądowy Katarzyna Gustaw

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2014 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy z wniosku D. B.

z udziałem Agencji Nieruchomości Rolnych w W., A. B. (1), E. B., J. B. (1), M. B. (1), J. B. (2), J. C. (1), W. D., J. B. (2), J. B. (3), M. B. (2), K. C., R. C., J. C. (2), B. D., L. G., S. G., A. G., J. J., B. K., M. K. (1), C. K., K. K., M. K. (2), M. L., G. L., H. M., J. M., J. M., T. M., K. M., Z. O., S. P., B. R., K. S., Z. S., M. S., D. S., W. S., A. S., C. T., A. T., H. T., J. T., B. W., J. W., S. W., M. W., J. O., B. G. i S. O.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości

na skutek odwołania wnioskodawcy od decyzji Naczelnika Powiatu w L. z dnia 28 sierpnia 1974 roku nr (...)

postanawia:

uchylić decyzję wydaną w dniu 28 sierpnia 1974 roku z upoważnienia Naczelnika Powiatu w L. – Akt własności ziemi nr (...) w części dotyczącej stwierdzenia nabycia własności działki nr (...) w S. na rzecz W. B. i umorzyć postępowanie w tym zakresie.

Sygn. akt II Ca 363/14

UZASADNIENIE

W dniu 4 kwietnia 2012 roku D. B. złożył za pośrednictwem Starosty (...) odwołanie od decyzji – Aktu własności ziemi nr (...) w części dotyczącej działki nr (...) położonej we wsi S., gmina A. i domagał się uchylenia zaskarżonej decyzji odnośnie działki nr (...) położonej w S., gmina A. i umorzenia postępowania w tym zakresie.

W uzasadnieniu swojego odwołania, D. B. podniósł, iż w zaskarżonej przez niego części decyzja jest nieprawidłowa, gdyż na działkę nr (...) został wydany akt własności ziemi nr (...) na rzecz jego rodziców- A. i K. małżonków B. i ten akt jest prawomocny. Nadto wnioskujący wskazał, iż stan prawny wyrażony w przedmiotowym akcie własności ziemi jest zgodny ze stanem faktycznym. W dalszej kolejności wyjaśnił, iż działka nr (...) znajdowała się od lat 60-tych w wyłącznym posiadaniu jego rodziców, zaś jego dziadek-W. B., ani też jego żona nigdy nie posiadali przedmiotowej nieruchomości (k. 5).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie złożone przez D. B. jest zasadne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 26 marca 1982 roku o zmianie ustawy-Kodeks cywilny oraz o uchyleniu ustawy o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych, sprawy o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez posiadacza samoistnego oraz o odroczenie terminu zapłaty należności z tytułu nabycia własności nieruchomości, nie zakończone w dniu wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją terenowego organu administracji państwowej, podlegają rozpoznaniu w trybie określonym tą ustawą, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej, czyli rozpoznaje je sąd w trybie nieprocesowym (art. 4, 5 powyższej ustawy z 26 marca 1982 roku). Odwołania od decyzji terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego w sprawach, o których mowa wyżej, przekazuje się właściwym sądom jako drugiej instancji w tych sprawach.

Z uwagi na powyższe sądem właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Okręgowy, będący sądem drugiej instancji w tym postępowaniu, który rozpoznaje odwołanie w trybie postępowania nieprocesowego uregulowanego w k.p.c.

W niniejszym przypadku w dniu 28 sierpnia 1974 roku z upoważnienia Naczelnika Powiatu w L. został wydany Akt własności ziemi nr (...), w którym stwierdzono, iż A. B. (2) i K. B. stali się z mocy samego prawa właścicielami m. in. działki nr (...) położonej w S., powiecie L. (k. 203).

Na skutek odwołania K. B. od decyzji z dnia 28 sierpnia 1974 roku dotyczącej uregulowania własności nieruchomości (k. 200), Wojewódzka Komisja do spraw Uwłaszczenia w L., w dniu 15 listopada 1974 roku utrzymała w mocy Akt własności ziemi wydany przez Naczelnika Powiatu w L. z dnia 28 sierpnia 1974 roku o numerze (...), stwierdzający, że A. B. (2) i K. B. stali się współwłaścicielami nieruchomości znajdującej się w S., powiecie L. (k. 198). Z uwagi na utrzymanie w mocy decyzji z dnia 28 sierpnia 1974 roku wydany akt własności ziemi stał się ostateczny w dniu 15 listopada 1974 roku (por. art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych).

Również w dniu 28 sierpnia 1974 roku, z upoważnienia Naczelnika Powiatu w L. został wydany Akt własności ziemi o nr (...), w którym stwierdzono, iż W. B. stał się z mocy samego prawa właścicielem m.in. działki nr (...) położonej w S., powiat L. (k. 77). Z analizy akt sprawy wynika, iż powyższa decyzja nie została ogłoszona ani nikomu doręczona, a zatem do chwili obecnej nie stała się ostateczna i nie rozpoczął biegu termin do wniesienia odwołania (art. 129 § 2 k.p.a.), wobec czego D. B. – jako spadkobierca K. B. i A. B. (2) był uprawniony do zaskarżenia tej decyzji w drodze odwołania, które to podlega rozpoznaniu w niniejszej sprawie.

Zaskarżona decyzja – Akt własności ziemi nr (...) podlega uchyleniu w zaskarżonej części co do działki nr (...), zaś postępowanie w tym względzie umorzeniu.

Zgodnie z treścią art. 386 § 3 k.p.c., który poprzez art. 13 § 2 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym: jeżeli pozew (wniosek) ulega odrzuceniu lub zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyla wyrok (postanowienie) oraz odrzuca pozew (wniosek) lub umarza postępowanie. Stosownie zaś do treści art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku (postanowienia) stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Podobnie art. 105 § 1 k.p.c. stanowi, że: gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

W niniejszym wypadku wydawanie przez Sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie nabycia własności działki nr (...) w S. w trybie ustawy o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych jest obecnie niedopuszczalne, gdyż kwestia ta została rozstrzygnięta ostateczną decyzją administracyjną – Aktem własności ziemi nr (...), co skutkuje koniecznością umorzenia postępowania.

Powszechnie przyjmuje się zasadę uwzględniania przez sądy powszechne skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych, która ma swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i drogi administracyjnej, czego

wyrazem są art. 2 § 3 k.p.c. i art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 16 i 97 § 1 pkt 4 k.p.a., a pod rządami Konstytucji także w zasadzie podziału władz (art. 10) oraz działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa (art. 7). Oznacza to, że sądy są związane decyzjami wydanymi przez organy administracyjne (por. uchwałę składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2007 roku III CZP 46/07, OSNC 2008/3/30, Biul. SN 2007/10/7 i przytoczone w jej uzasadnieniu orzecznictwo). Także w niniejszym wypadku Sąd Okręgowy jest związany powyższą ostateczną decyzją - Aktem własności ziemi o numerze (...), który nie został wzruszony we właściwym trybie, a w konsekwencji niedopuszczalnym było ponownie orzekanie w przedmiocie nabycia własności działki nr (...) w S. na podstawie ustawy z 26 października 1971 roku.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie treści art. 386 § 3 w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił decyzję wydaną w dniu 28 sierpnia 1974 roku z upoważnienia Naczelnika Powiatu w L. - Akt własności ziemi nr (...) w części dotyczącej stwierdzenia nabycia działki nr (...) w S. na rzecz W. B. i umorzył postępowanie w tym zakresie albowiem orzekanie w tej kwestii było niedopuszczalne.